

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annaei Senecae Tragoediae

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Amstelodami, 1662

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-770](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-770)

Serenissimo Principi ac Domino

DOMINO,

CAROLO LUDOVICO,

DEI GRATIA COMITI PALATINO AD RHENUM, SACRI ROMANI IMPERII ELECTORI ET ARCHITHESAURARIO, DUCI BAVARIÆ, &c.

DOMINO MEO CLEMENTISSIMO.

Hoc specimen Romani cothurni, quum Tuam, Serenissime Elector, purpuram adorare posset, si cuiquam alii patrono applicuissem, pœnitendi erroris nulla mihi excusatio relinquebatur. Tantum abest, ut conquirendæ sint causæ, cur hujusmodi mihi vota proposuerim. Regnantibus opportunissimæ sunt literæ, propria nobilium pectorum politura,

E P I S T O L A

& unicum ingenii ad magnæ fortunæ
 cultum excitandi instrumentum. Hæ
 sunt quæ documentis & exemplis infi-
 gnibus sine ambitione monent, quid
 imitere, quid vitare: per quas omnium
 feculorum bona participamus, mala
 prævisa aut mollire aut corpore exire li-
 cet: per quas illustris fastigii hæredes re-
 cognoscunt suos majores, & ipsi insita
 decora mittunt in longinquam & im-
 mortalem memoriam posteritatis. Hæ
 sunt, quæ rerum potentibus comparant
 mites & mansuetos justique imperii pa-
 tientes subjectos. Ergo & tutelam ea-
 rum potestati legibus armata antiquis-
 simam monstravit vetustas, non Hercu-
 lem tantum Musagetem, sed & Apolli-
 nem Musarum præsidem tam arcu & fa-
 gittis quam cithara sonorum com-
 menta. Enimvero inter varias eloquen-
 tiæ formas hanc Scripturam, præter-
 quam quod cuivis legenti confert, aulis
 liquet iuvandis atque emendandis na-
 tam. Neque enim salubrius Socraticus
 ille

DEDICATORIA.

ille Cebes tabulam quam scenam posuit
 & explicuit Thespis, utramque specu-
 lum vitæ atque imaginem. Ambo mi-
 ferti humanæ infirmitatis, utili & vero,
 quando ab eo plurimi tanquam amaro,
 duro, tetrico abhorrent, quo facilius
 acciperetur, ludicri & jocosî & dulcis in-
 duerunt habitum. Vividius & effica-
 cius Thespis: ibi enim tantummodo ad-
 umbratæ visebantur, hic & gestiebant &
 exaudiebantur Vecordia, Fraus, Volu-
 ptas, Luxuria cæteræque pestes: quarum
 blandimenta quum effugere non sit,
 quæcumque loca sequamur, melius lu-
 caris quam patrimonii, famæ, capitis,
 patriæ & totorum populorum impen-
 dio constare censuit. Commodius etiam
 theatrum, quia dividit ordines: nam ut
 focci maculas, peccata, corruptelas, tur-
 bas modicorum penatium; sic vim jure
 superiorem, obsidentes auratum limen
 Erinnyas, testudinei cubilis plumas &
 conchyliata peristromata ægre ducentia
 pendentem tenuemque somnum, in

EPISTOLA

murrha & gemma impias escas, potio-
 nes mortiferas, lubrico fragilique loco
 stantes superbos & arces ancipites nec
 populis quam domino minaciores, in-
 gentis hastatorum satellitum agminis
 raram fidem, nullum silentium, nec re-
 galibus vitiis secretum, nec licere, qui-
 bus tantum licet, quatenus velint, ami-
 cis irasci, denique quicquid singulari
 exemplo tua, Serenissime Princeps, cum
 prudentia tum pietas exclusit, cothurni
 repræsentant. Neque difficile ad fidem
 est, quum Neroni amor carminum ve-
 nisset, Senecam, nempe similitudine stu-
 diorum ambitiosum, hoc genus stili po-
 tissimum adamasse, ut jam præcepta fa-
 stidienti & gravato, quæ directo veraba-
 tur, quasi per fideicommissum, &, ut
 aliis data, insinuaret, quibus ad modera-
 tiora flecteretur. Quod consilium etsi
 irritum habuit illius, cui præstabatur, im-
 manis natura, & potentiores, qui exitiosa
 suadebant, non tamen periit auctori la-
 bor, sed vivit & vincit, non minore isto-
 rum

DEDICATORIA.

rum invidia, quam quæ ad lyram feras
 silvasque ac saxa mulcentem & mitigan-
 tem obdurarunt. Auget pretium solitu-
 do & nostrainopia, abolitis atq; interce-
 ptis, quos paris laudis æmulos, vel æqua-
 les vel citerius seriusve, cultioris Romæ
 protulit ingeniorum fecunditas, partim
 nomine tantum, non etiam operibus,
 plures, opinor, nec nomine nobis cogno-
 tos. Sæviit enim longinquitas ævi &
 temporum infelicitas etiam in monu-
 menta, quæ credebantur ære perennio-
 ra, & quibuscum mitius egit, in illis hoc
 nobis munus imposuit, ut si studiis ve-
 terum recte ornari atque excoli velimus,
 ipsi magistros & ornatores nostros exco-
 lere & ad pristinum nitorem, qua licet,
 revocare necesse habeamus. Et contigit
 huic quidem merita cura, ut cum re-
 creandum deligerent fere primi in literis
 homines, quibus nos tanto inferiores
 manum jungere non superbia, sed for-
 tuna & iudicium illorum compulit.
 Huic acceptum refero, quod crebrius

versavi & in familiarioribus habui, quem
 illi certatim producendo monstrave-
 rant: illi, quod exemplar longe vetu-
 stius integriusque, quam quisquam illo-
 rum possederat, ad me detulit. Adjecit
 eadem, quod illis defuit, dignum nobi-
 litate auctoris, dignum egregiis artibus,
 ut veterem aulicum, in palatio, quod so-
 lus decorabat, indignissime habitum, in
 palatium sanctis ejus institutis con-
 gruenter reducerem. Neque enim, ut
 occœpi dicere, quod augustis tuis tholis
 jam dudum debeo, quod conceptissimis
 verbis devovi & despondi, quod propi-
 tia lux coelestis ac sereni vultus tui in me
 coniecta & necopinantem fovere atque
 incendere orsa flagitat imperatque, id
 ad alium quemcumque avertere aut de
 illo decidere irreligiosus inficiator susti-
 neo? Aut quem inveniam alium inter
 hodie regnantes, qui isti magnitudini &
 fulgori excelsissimi status tantum exqui-
 sita & recondita & elegantis eruditio-
 nis adstruxerit? qui homini Romano

DEDICATORIA.

sine interprete operam dare possit? cui
 & hic & discipulus ejus fratrisque filius,
 nihil plebejum loquentes. uterque &
 profanum vulgus exosi, non sint ob-
 scuri & impercepti? qui quid in pulpito
 canendis, quid in omni dulcedine ver-
 suum decorum sit & conveniens, dis-
 cernat? qui benedicta, & quicquid est,
 quo placent scriptores, peritissime au-
 diat? qui quid illi antiquitatis vindices
 in hoc profecerint, quid nos levis & fe-
 rentarii auxilii tulerimus, optime diju-
 dicet? Nescio quomodo ex barbarie su-
 periorum seculorum præ cæteris unum
 pertinaciter hæret, ut magnæ domus
 studiis minores sint, & libri in sericos
 pulvillos ac citreos lectos fastidiose re-
 cipiantur: sicubi fit tamen, nihil fere nisi
 tralaticium, vulgare, umbraticum, &
 ut sic dicam, sine literis literatum effici-
 tur: ea quæ maxime animum corrigunt
 eriguntque, quæ in omni judicio ocu-
 los claros, nares acutas, aures teretes,
 gustum tenerum, os suave ac falsum,
 simil

EPISTOLA

denique hominem vere reddunt humanum, ignorantur. At tuæ, Serenissime Domine Elector, fortunæ virtutisque miraculorum longa est series. Ut illa diu duriter atque inclementer habitum sævisque fluctibus ac procellis nulla culpa tua jactatum, tandem, velut igni spectatum, in avitum solium reposuerit; hæc in tristibus fortem & constantem, postquam superasti, capacem quantumque fati, moderatum & sapientem & munera tam laboriosæ & exercitæ stationis obeuntem ipsum, pium bonumque ac salutare sidus tuis, prætextum pulcherrimum Imperii & Germaniæ unicum decus, denique Principem, qualis optari magis posse credebatur quam nasci, reddiderit, copiosi atque uberes prædicabunt anales. Sed inter illa miracula quo ore, quam excedenti præsentia tempora laude feretur, quod etiam studiis principem locum implesti, quod ad præscam elegantiam intervalla negotiorum remissione animi liberatissima

DEDICATORIA.

lissima & humanissima distinguis. Majores tui amplissimam gloriam adepti sunt, qui huic decori, quod tu consummavisti, proluserunt. Illis, alere ac tue-ri præcipuum ingenii cultum, magnum fuit: tibi non hoc magnum est, nisi & nosse ac penetrare. Illi sedem Musis circa regiam, tu & in thalamo pectore-que etiam sacro tribuisti. Illi quos in usu & ministeriis habebant, conqui-
 sitos undique doctos, nec magis prudentia & fide probatos quam eloquentiæ operibus claros, benigne prosequuti sunt: tu & longinquis gratiam ac beneficia impertiris. Deum optimum ma-
 ximum, cujus vices magna in terrarum parte procuras, quemque præsentem restitutus in avitum potentiæ locum testaris, Princeps Serenissime, veneror, ut hoc instituto in rebus beatissimis tuis ac tuorum quam diutissime sospes atque inclitus utaris: & manet tanti exempli par utilitas in Principes & privatos; illi ut intelligant quam decorus summæ
 for-

EPIST. DEDICATORIA.

fortuna sit literarum honor; hi ut appetant, quæ scient se Principibus approbaturus. Lugduni in Batavis mense Martio c1o 1oc LXL.

SERENITATI TUE

Dicatisimus

JOHANNES FRED. GRONOVIVS.

LECTO-

videbat
Prater
quorum
incassum
raras
barn.
485. in
Geryo
ctus in
quam
Sororo
lem cen
dualis
Lu. dicit
rem n
Præd
Sphir
suum.
sis sen
Erant